

КІРОВОГРАД. На кондитерській фабриці комсомольсько-молодіжну бригаду Людмила Колод з карамельного цеху називають у числі краєвих підприємств. На 105-110 процентів виконують дівчата цехові норми. Всі вони заочно навчаються в Одеському технікумі харчової промисловості, більшість із них мають громадські довірчості, а бригадир є членом комітету комсомолу фабрики.

НОВОМІРГОРОДСЬКИЙ РАЙОН. Секретар комсомольської організації колгоспу імені Куйбішева Віктор Мицуд кілька місяців

тому очолює комсомольсько-молодіжну механізу в ашуланку по вирощуванню кукурдзи. Сьогодні механізатори повністю готові до виходу в поле. «Як і зобов'язалися, зберемо по 55 центнерів зерна з гектара», — зазначають, молоді дільбори.

ЗНАМ'ЯНСЬКИЙ РАЙОН. Комсомолец Станіслав Маріуца всього піароку працює чабаном на вівчарській колгоспу імені Шевченка, а про нього вже йде добра слава. Це він разом з іншими чабанами одержав від кожної сотні вівчаток по сто десять ягнят.

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

У виконанні важливого урядового завдання, поставленого перед червонозорітчанин, активну участь беруть члени комсомольсько-молодіжної бригади ковальсько-пресового цеху (зліва направо) Василь КИРИЧЕНКО, Борис ЗАМОСКОВІН та Олександр БЕККЕР. Розповідь про них читайте на 2-й сторінці.

Сьогодні минає 50 років з дня заснування комсомольської організації Кіровограда

Заява Радянського уряду

Уряд Союзу Радянських Соціалістичних Республік заявляє урядові Китайської Народної Республіки таке.

14 березня 1969 року, об 11 годині 15 хвилин за московським часом група озброєних китайських солдатів зробила нову спробу вторгнутися на радянську територію — острів Даманський, на ріці Уссури. На другий день, 15 березня великий озброєний загін китайських солдатів, підтримуваний з берега артилерійським і мінометним вогнем, атакував радянських прикордонників, які охороняють острів, в результаті чого є вбиті і поранені. Вжитими заходами провокатори відкинуті з острова. Ця нова зухвала зброяна провокація китайських властей таїть у собі тяжкі наслідки.

Одночасно китайські офіційні органи посилюють антирадянську істерію навколо необґрунтованих і агресивних територіальних домагань, намагаючись створювати підставу для нового загострення напруженості радянсько-китайських міждержавних відносин. Грубо перевертаючи факти, вони роблять спробу уникнути відповідальності за задалегідь сплановані й організовані авантюри на радянсько-китайському кордоні.

Факти говорять про те, що уряд Китайської Народної Республіки не зробив необхідних висновків з попередження Радянського уряду в зв'язку з організованою китайськими властями збройною провокацією 2 березня н. р. на острові Даманський і продовжує провокувати нові інциденти.

Під час зустрічі представників радянських і китайських прикордонних військ, яка відбулась 12 березня н. р., офіцер китайського прикордонного поста Хутоу, посилавчись на вказівку Мао Цзедуня, висловив погрози застосувати збройну силу щодо радянських прикордонників, які охороняють острів Даманський.

Радянський уряд рішуче відкидає необґрунтовані територіальні домаганні китайських властей.

Острів Даманський — це від'ємна частина радянської території. Фальшиві твердження, що їх висувують з цього приводу китайські власті, є не чим іншим, як спробою ввести в оману громадську думку в Китаї та в інших країнах.

Радянський уряд вважає за потрібне з усією твердістю підкреслити, що кордон Радянського Союзу священний і недоторканий. Радянський уряд знову заявляє, що він рішуче виступає проти військових сутичок на радянсько-китайському кордоні. Всі твердження пронагадла Пекіна про ворожість Радянського Союзу і КНР до китайського народу, до Китайської Народної Республіки абсолютно позбавлені підстав.

Радянський Союз не шукає сутичок, навпаки, він вживає всіх заходів до того, щоб уникнути їх.

Разом з тим Радянський уряд заявляє, що, коли нехтуватимуться законні права СРСР, коли робитимуться дальші спроби порушувати недоторканість радянської території, то Союз Радянських Соціалістичних Республік, усі його народи рішуче оборонитимуть її і дадуть ніякому відсіч таким порушенням.

Заявляючи суворий протест урядові Китайської Народної Республіки з приводу нової провокації в районі острова Даманський, свідомо розрахованої на створення атмосфери відчуження між народами КНР і СРСР, Радянський уряд попереджає, що всі відповідальність за можливі тяжкі наслідки такого роду авантюристичних дій китайських властей лягає цілком на китайську сторону.

и. Моска. 15 березня 1969 р.

ХРОНІКА БУРЕМНИХ ЛІТ

РІК 1919-П. 18 березня в Єлисаветграді відбулися організаційні збори робітничої молоді, на яких було створено Спілку комуністичної молоді.

21 березня на зборах членів Спілки вручили комсомольські квитки тим, хто вступив у ряди ВЛКСМ.

2 травня 1919 року відбулася перша Єлисаветградська комсомольська конференція, на якій обрали делегатів на Миколаївську губернську комсомольську конференцію Кунявського, Малаважного, Мешинського.

На початку травня на одному із засідань Єлисаветградського комітету комсомолу постановили мобілізувати 30 процентів членів Спілки в Червону Армію. 10-12 травня 1919 року на боротьбу з бандою Григор'єва виступила вся збірка комсомольська організація.

РІК 1931-П.

Міському партійному комітету. Міському ЛКСМУ. Шефу бурого пугіля — газеті «Соцнаступ».

РАПОРТ

Творчим зусиллями комсомольської організації шахти «Піонерія» і комсомольського батальйону на чолі з керівниками його — комсомольцем тов. Розваренним при активній допомозі колективу шахтарів за три з половиною місяці до стругу, наміченого трестом, на двадцять днів раніше строку, вказаного комсомольським графіком, пущено шахту «Піонерія». 13 вересня о десятій годині вечора пидарно на-гора перші 17 тонн бурого вугілля.

Перші 200 вагонеток батальйон виробив відправив у фонд будівництва ескадрильї комсомольських літаків імені С. В. Косіора».

(Газета «Соціалістичний наступ» за 17 вересня 1931 року).

РІК 1941-П.

23 червня. Не зважаючи на те, що на заводі «Червона зірка» багато робітників і службовців призвані до Червоної Армії, більшість цехів виконали і персональні добоєві завдання. Цех № 20 виконав завдання на 130 процентів, цех № 3 — на 175,8, цех № 5 — на 100 процентів і т. д. Слюсар т. Рєзніченко, комсомолец, виконував норму на 180 процентів, зараз — на 250.

На заводі «Червоної Профінтер» частина кваліфікованих токарів пішла в діючу Червону Армію, але жоден токарний верстат не простояв. На місце тих, хто зі зброєю в руках гронить кривавих фашистів, до верстатів стали кошичій підручній, швидко оволодівають спеціальністю, вони показують зразки трудової доблесті. Молодий робітник т. Первой працював підручним у токаря Слободського. Коли останній пішов в Червону Армію, він став до верстата, швидко оволодів токарною справою і виконує зміни завдання на 100 процентів. Так же високопродуктивно працює кошичій підручній т. Собік, який змінив біля верстата т. Бєдія, виконуючи за зміну нізоро-дві норми. Якість продукції молодих токарів — відмінна.

Для боротьби з фашистськими диверсантами-парашутистами по районах області створено 32 винищувальні батальйони, загальною кількістю 5939 чоловік, в тому числі комуністів 2361, комсомольців — 1354.

РІК 1942-П. Комсомолец Ф. Волощенко організував у місті Кіровограді підпільну комсомольську групу. Першими ввійшли в цю групу комсомольці-підпільники Л. Хищенко, І. Смаляк, Ганна Гончаренко, Олена Бур'янова, Зубков, Бутурліщенко та інші. Незабаром група вийшла за рахунок молодих робітників підприємств, установ, закладів. Учасники комсомольської підпільної групи систематично вели агітаційну роботу серед населення міста проти німців, організували диверсії на підприємствах і на залізничі.

(За звіту Кіровоградського підпільного обкому КП(б)У про діяльність партійної і комсомольської підпільної та партизанських загонів на території області).

РІК 1945-П.

12 січня комсомольці заводу «Більшовик» створили дві комсомольсько-молодіжних бригад по виготовленню запасних частин, зобов'язалися план випуску продукції виконувати до 25 числа кожного місяця, для цього підвищити продуктивність праці на 25 процентів. Вони здійснили всіх комсомольців області наслідувати їх приклад.

ІНІШНЬОМУ молодому поколінню нашої країни випало щастя жити і вчитися, працювати і творити в роки, коли весь радянський народ святкував знаменні дати — 50-річчя Радянської влади, 50-річчя Ленінського комсомолу, коли юнаки і дівчата готують гідну зустріч 100-річчю від дня народження вождя і вчителя світового пролетаріату Володимира Ілліча Леніна, ювілею Комуністичної Спілки молоді України.

29 жовтня 1918 року в Москві відбувся перший з'їзд Комуністичної Спілки Молоді. В умовах жорстокої класової боротьби створювався комсомол в містах і селах України. 18 березня 1919 року були сликані перші організаційні збори Комуністичної Спілки молоді міста Єлисаветграда.

29 жовтня 1918 року в Москві відбувся перший з'їзд Комуністичної Спілки Молоді. В умовах жорстокої класової боротьби створювався комсомол в містах і селах України. 18 березня 1919 року були сликані перші організаційні збори Комуністичної Спілки молоді міста Єлисаветграда.

Головне завдання Спілки — боротьба з антипролетарськими організаціями.

Справді бойовим помічником партійних організацій у вирішенні всіх господарських і політичних завдань стали комсомольські організації Агрегатного заводу, ордена Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зірка», автобусно-го парку, взуттєвої фабрики, педагогічного інституту, школи № 13 і багатьох інших.

Разом з партією

А. НІЦОЙ, перший секретар Кіровоградського міського комітету комсомолу.

«... Спілка соціалістично-комуністичною партією (більшовиків). Вона ставить своєю метою розповсюдження і залучення робітничої і селянської молоді до активного будівництва Радянської Росії. Цим головним положенням програми, прийнятої і з'їздом РКСМ, керувались і перші створені в революційному Єлисаветграді комсомольські осередки.

«Разом з комсомольськими квитками ми одержували гвинтівку і патрони». Ці слова звучать майже в кожному споміні ветеранів комсомолу.

1919-й рік був роком серйозних випробувань для молоді Спілки. Владу в місті захопили банди Григор'єва. Парторганізація, ревком і Комуністична Спілка молоді перейшли на нелегальне становище. Група комсомольців за завданням ревкому була направлена в першу радянську друкарню. За ніч їх зусиллями був надрукований заклик Військово-революційного комітету до всіх військ Григор'єва. Комсомольці заклали арештувати начальників-бандитів і переходити на бік Червоної Армії.

Імена героїв-комсомольців, вихованців Кіровоградської міської організації, — командира підпільно-диверсійної групи Олена Бур'янової, Героя Радянського Союзу командира підпільного човна Фісаповича, Героя Радянського Союзу тьотчка Миколи Колісниченка, які загинули за свободу і незалежність нашої Батьківщини в боротьбі з невиласним фашистським звіром, золотом вписані в історію Великої Вітчизняної війни.

Посивили скроні у перших організаторів комсомолу в Кіровограді. Багато цікавого мо-

жуть розповісти голова обласної ради ветеранів комсомолу нині пенсіонер Іван Іванович Мадиков, голова міської ради ветеранів, один із організаторів комсомолу на заводі «Червона зірка» Петро Васильович Сидяк, затамувавши подих слухають юнаки і дівчата спомини Михайла Марковича Бреслера, Григорія Федоровича Козлова, Миколи Яковича Жердєва.

Слааний загін кіровоградської комсомолі разом з партією, разом з усім радянським народом крокує від однієї перемоги до іншої, одержує все нові перемоги у будівництві комунізму. В другому столітті наших комсомольців чекають нові героїчні справи. Ми готові до їх звершення.

Курорти для трудящих до 50-річчя Ленінського декрету

20 березня 1919 року В. І. Ленін підписав Декрет Ради Народних Комісарів «Про лікувальні місцевості загальнодержавного значення». Документ, у якому вилічено геніальне передбачення Леніна, його батьківське піклування про людей, його віра у світле майбутнє, став основою для радянської охорони здоров'я.

У країні створені і функціонують понад 500 курортів. Тільки торік понад 10 мільйонів громадян лікува-

лось і відпочивало у санаторіях, пансіонатах та будинках відпочинку, в тому числі більш як вісім мільйонів — у здравницях профспілок. 80 процентів усіх путівок було видано на пільгових умовах.

Географія здравниць невпинно розширюється. Санаторії та будинки відпочинку тепер є майже в усіх республіках, краях та областях.

(РАТАУ).

Комсомолу Кіровограда — 50

Золоті руки у Геннадія БРАНЛОВСЬКОГО — члена комсомольсько-молодіжної бригади ковальсько-пресового цеху. Фото Г. УДОВИЧЕНКА.

Де вже Котигорошку!

РЕПОРТАЖ

Уряд поставив перед червонозорівцями завдання великої державної ваги: до 15 травня 1969 року вони повинні виготовити і відправити колгоспам і радгоспам країни 10 050 кукурудзяних і 2830 бурякових сівалок та 13 150 тукорозкидачів.

Ряди готових до відправки на поля країни сівалок і тукорозкидачів пишались свіжою фарбою. Близько 300 степових агрегатів виготовляє щодоби флагман республіканської сільгоспіндустрії кіровоградський завод «Червона зірка».

Секретар комсомольського бюро ковальсько-пресового цеху Микола Шатний пропонує:

— Хочете, покажу, як народжуються оці машинки? Ми, звичайно, хочемо.

Спочатку зрозуміти щось було важко, але вже через кілька хвилин у гримкому хаосі ковальсько-пресового цеху ми

піймали розмірений трудовий перестук велетня, що працює з повним навантаженням.

— А від цих хлопчиків залежить безперебійна робота всього заводу.

Микола підводить нас до бригади Бориса Замосковина. Їх четверо, і на перший погляд всі вони видалися нам дідусько хлопчиками. Вчорашній студент технікуму сільгоспмашинобудування Саша Беккер, вчорашні солдати Гена Брайловський та Вася Криченко разом зі своїм бригадиром охоче вступили в розмову.

— Ми вчотирьох обслуговуємо шість верстатів, — гово-

рять Борис Замосковін. — Норми Менше 150 процентів не буває. А що і як робиться — дивіться.

«Хлопчики» натискають на кнопки. Шістдесяті — стотонні машини пресів літають догори і легко опускаються на заготовки. Металеві стрічки прокату розмірено пливають до верстатів, щоб через секунду власти майже готовими деталями. Потім продукція бригади Замосковина піде в інші цехи і, зрештою, у сьйаві заводської фарби, вийде на свій перший весняний засів.

Вони вже не здавалися нам хлопчиками. Кожен з них швидше нагадував казкового героя Котигорошка, що кидав під хмари залізу палицю. Тільки, де вже було тому герою підняти стотонний сталевий моноліт!

Хлопцям ніколи. Урядове завдання серйозне, вони поспішають.

— Справимось! — спокійно і впевнено говорять вони на прощання.

Ми вийшли за прохідну у гарному настрої. Як часто доля зводить нас з хорошими людьми!

Г. УДОВИЧЕНКО, В. ШАРІЙ.

ЗА ВЛАДУ НАРОДНУ

Як всенародне свято пройшли 16 березня в усіх республіках нашої неосяжної Батьківщини вибори до місцевих Рад депутатів трудящих. Нинішньої виборчої кампанії більш як два мільйони дочок більш гідних своїх снів і дочок висунули радянські люди кандидатами в депутати. Серед них — представники різних національностей, усіх верств радянського народу, передовики промислового і сільськогосподарського виробництва, спеціалісти різних галузей народного господарства, працівники науки, культури, освіти, охорони здоров'я, торгівлі, комунального і побутового обслуговування.

Понад 60 процентів кандидатів у депутати — робітники і колгоспники, безпосередньо зайняті на виробництві. Голосуючи за кандидатів блоку комуністів і безпартійних, радянські люди сповнені твердої впевненості в тому, що їх посланці до місцевих органів державної влади будуть з честю нести високе звання депутатів, стануть гідними борцями за перетворення в життя волі партії, волі народу. Вибори у містах і населених пунктах країни пройшли дружно й організовано.

(ТАРС).

Комсомольці та молодь колгоспів і радгоспів республіки активно включилися у всенародну боротьбу за виконання рішення двадцятих (1968 р.) Пленуму ЦК КПРС та листопадового (1968 р.) Пленуму ЦК КПУ України. Комсомольсько-молодіжні колективи, молоді виробничники виступають ініціаторами у всенародному соціалістичному змаганні за дострокове виконання завдань п'ятиріччя, гідну зустріч 100-річчя від дня народження Б. Т. Леніна. Зокрема, комсомольсько-молодіжний механізований колектив кукурудзіводів Григорія Пойдюка з колгоспу імені Котовського Бершадського району Вінницької області виступив ініціатором серед молоді області по вирощуванню високих врожаїв кукурудзи в 1969 році. Молоді механізатори, зваживши свої можливості, зобов'язалися в цьому році виростити з мінімальними затратами ручної праці по 80 центнерів зерна кукурудзи з гектара на площі 100 гектарів.

Враховуючи важливість широкого залучення молоді до вирощування високих врожаїв кукурудзи, ЦК ЛКСМ України схвалив патріотичний почин комсомольсько-молодіжних колективів колгоспу імені Котовського Бершадського району Вінницької області і рекомендував обкомам, міськкомам, райкомам комсомолу, первинним комсомольським організаціям колгоспів і радгоспів провести масово-політичну і організаційну роботу, широко розгорнути соціалістичне змагання серед молодих кукурудзіводів за одержання високих врожаїв кукурудзи в 1969 році.

На Кіровоградщині теж створено такі ланки. В Олександрійському районі їх вісімнадцять, в Онуфріївському — чотирнадцять, у Новоукраїнському — двадцять дві. Про комсомольсько-молодіжні механізовані ланки Олександрійського району сьогодні розповідає перший секретар райкому комсомолу Михайло Громовий.

До зустрічі з полем

У хлопців з комсомольсько-молодіжних ланок турбот багато. Техніку та інвентар відремонтовано ще в січні, тож здавалося б — чекай собі спокійно весняних робіт. Але ж ні! То снігозатримання проводили, то вивозили на поля місцеві добрива. Крім того, треба було озброїтися знаннями, щоб робити все з урахуванням наукових рекомендацій і передового досвіду. А тому механізатори зимою навчалися в школах молодого хлібороба, які створені в кожному колгоспі.

Комсомольські організації району виступили ініціаторами вирощування високих врожаїв зернових культур, в тому числі і кукурудзи. В грудні й січні на комсомольських зборах молоді хлібороби взяли конкретні зобов'язання, накреслили рубежі. На початку року райком комсомолу провів зліт молодих передовиків сільськогосподарства, на якому було прийнято звернення до всіх комсомольців і молоді району, які трудяться в колгоспах.

Першими на це звернення відгукнулися механізатори колгоспу імені Куйбишева. Вони створили три комсомольсько-молодіжні механізовані ланки.

Ланка Дмитра Китасаа взяла зобов'язання виростити по 45 центнерів кукурудзи на гектарі.

По дві-три таких ланки створено також в колгоспах імені Петровського, імені Чапаєва, імені Енгельса та в інших.

Для виявлення кращих колективів райком комсомолу та первинні комсомольські організації підводять підсумки змагання по періодах роботи. Для обслуговування комсомольсько-молодіжних ланок під час весняних робіт створено дві лекторські групи при райкомі комсомолу і зооветтехнікумі та п'ятнадцять лекторських груп при середніх школах. За кожною ланкою закріплено агітатора, в завдання якого входить висвітлення в пресі і по радіо добрих справ механізаторів, інформація про останні події в країні і за рубежом, своєчасна доставка на польові стани свіжих газет і журналів, обладнання пересувних бібліотечок. Механізаторів обслуговуватиме агіткультбригада, яка підготувала цікаву програму.

З кожним днем все ближче той час, коли вийдуть у поле хлібороби району. Серед них будуть і двадцять вісім комсомольсько-молодіжних ланок, передових загонів сільської комсомолії району.

М. ГРОМОВИЙ, перший секретар Олександрійського райкому ЛКСМУ.

КОНТРОЛЕР — РОБІТНИЧА СОВІСТЬ

РІК УДАРНОЇ ПРАЦІ

Інтерв'ю дає ВТК

В кабінеті відділу технічного контролю ремзаводу «Укрсільгосптехніки» привертає увагу гарно оформлений стенд із соціалістичними зобов'язаннями ВТК. Першим пунктом записано: «1969 рік вважати роком ленінської ударної праці».

Завод живе напруженням трудовим життям. Поряд з іншими питаннями, які вирішує підприємство, одним із основних є підвищення якості продукції. І найбільше до цього стоїть відділ технічного контролю. А тому й запитання нашого позаштатного кореспондента В. Шевченка якраз і адресовані працівникам ВТК.

— ЯК НА ЗАВОДІ ВПРОВАДЖУЄТЬСЯ САРАТОВСЬКИЙ МЕТОД?

Відповідає начальник ВТК Ю. Ф. Артем'єв:

— Система бездефектного виготовлення і здачі продукції з першого пред'явлення впроваджується у нас з 1964 року, хоч за наказом тресту впроваджувати її потрібно було б почати тільки з січня нинішнього року. Цією системою охоплено 45 процентів робітників, тобто всі, хто безпосередньо займається виготовленням продукції. Процент продукції, зданої з першого пред'явлення, за друге півріччя минулого року становив 65 відсотків.

ЧИ БУЛИ ЯКІ ТРУДНОШІ ПРИ ВПРОВАДЖЕННІ СИСТЕМИ? — Не тільки були, а є й зараз. Взяти б хоч положення про преміювання. Там сказано, що премія (10 процентів заробітку) видається за виконання відповідальних операцій та фінішних, якщо за протяж трьох місяців не було рекламій. І так за кожен наступний місяць. А тут трапилось непередбачене. Хто працює на фінішній операції, старається, одержує премію, а інші (наприклад при капітальному ремонті верстатів, ті, хто виготовляє ходові гвинти) — ні. Це несправедливо.

ЯКУ КОРИСТЬ МАЄ ЗАВОД ВІД НОВОЇ СИСТЕМИ? — Назву три цифри: 1966 рік — 9 тисяч карбованців втрат від браку, 1967 — 7 тисяч і в 1968 році — 5,9 тисячі карбованців. Наша ж ціль — звести втрати до мінімуму.

Запитання старшому майстру контролю Л. К. Малому:

— ЯК ВИ, ПРАЦІВНИК ВТК, ЗДІЙСНЮЄТЕ КОНТРОЛЬ? — Контроль проводять безпосередньо на місцях контролери. До впровадження системи їм доводилося, як кажуть, «не з медом».

В обов'язки контролера входило, наприклад, сортування виготовлених деталей: відділити доброякісні від браку. Тепер же контролер більше попереджує брак, а робітник здає тільки якісні деталі.

Кожен цих щомісяця звітує перед ВТК. Наприклад, звіт складального цеху за лютий: продукції, зданої з першого пред'явлення, — 84 відсотки, з другого — 16. Але, крім цього, враховується чистота і культура цеху. До речі, в складальному цеху цього не все в порядку. Як і слід, начальник цеху понесе покарання. Можна сказати: він сам собі підписав «порок», бо під звітом, разом з майстром ВТК, підписується і він.

Якість продукції — це головне завдання сьогоднішнього дня для робітничої молоді нашого заводу.

— МОЖНА ДАВАТИ ПРОДУКЦІЮ ВИСОКОЯКІСНУ, АЛЕ ПРИ ЦЬОМУ ЗІРВАТИ ВИКОНАННЯ ПЛАНУ? — Для того й потрібна заводська система, щоб такого не траплялося.

— ЧОМУ ВИ ВВАЖАЄТЕ БОРОТЬБУ ЗА ЯКІСТЬ ГОЛОВНИМ ЗАВДАННЯМ? — Справа в тому, що замовник став цікавитися продукцією. Раніше брав будь-яку, тільки б дали! А тепер вибирає. Для прикладу візьмемо головні блоки. Замовник може сказати: «У нас є пові, для чого нам ваші. Робіть, щоб не гірше нових, тоді візьму». Отож, як не буде високої якості, то хоч завод закрякає.

— Є НА ЗАВОДІ РОБІТНИКИ-КОМСОМОЛЬЦІ, ЩО МАЮТЬ ОСОБИСТЕ КЛЕЙМО ДЛЯ ПРОДУКЦІЇ, ЯКУ ВИГОТОВЛЯЮТЬ? — На жаль, немає. 14 чоловік — із званням «Майстер — золоті руки», але всі вони досвідчені, старі робітники. Тут, як бачите, подогляд.

Ремонт справа складніша, ніж виготовлення нової продукції, частіше змінюється номенклатура. Але у впровадженні системи бездефектного виготовлення і здачі продукції з першого пред'явлення наші

комсомольці та молодь не пахнуть задніх. У контролера механічного цеху комсомолки Валентин Ніколаєнко, студентки 5 курсу вечірнього відділу Кіровоградського інституту сільгоспмашинобудування, запитали:

— ТРАПЛЯЛОСЬ ВАМ ЗА СЬОГОДНІШНІЙ ДЕНЬ ВИЯВТИ БРАК?

— Ні, жодної браковної деталі. — ТО ВИ СЬОГОДНІ БЕЗ РОБОТИ?

— Чому ж? Роботи досить. За сьогоднішнім двома робітникам — попередження. Перевіряємо. Не було б попереджень, був би брак.

Запитання до контролера збірного цеху, члена заводського комсомольського бюро, редактора «Комсомольського прожектора», студента 2-го курсу вечірнього відділу Кіровоградського інституту сільгоспмашинобудування Бориса Баліцького:

— ХТО ІЗ КОМСОМОЛЬЦІВ СКЛАДАЛЬНОГО ЦЕХУ ВИГОТОВЛЯЄ ПРОДУКЦІЮ НАЙВИЩОЇ ЯКОСТІ? — Є такі. Обоє комплектувальники. Це комсорг цеху Віталій Ковтун та комсомолець Володимир Фатєєв. Від комплектувальників багато що залежить. Хлопці ні разу не підвели. На їх продукцію ніколи не було рекламій.

— ЧИ БУВАЄ ТАК, ЩО БРАКОВАНУ ПРОДУКЦІЮ РОБІТНИК НАМАГАЄТЬСЯ ЗДАТИ, ЯК ХОРОШУ? — Було кось. Зварювальники стверджували, що робота зроблена задовільно. Але техумови — річ сувора. Неохайність у роботі знижує якість. А в них було таке. Особливо при клепаальному зварюванні. Довелося перекопувати: ось вам техумови, ось ваша продукція — робіть висновки. Останнім часом такого не траплялося.

— ВАША ДУМКА ПРО БЕЗДЕФЕКТНУ СИСТЕМУ? — Безумовно, система чудова. Але я вважаю, що впровадження системи на нашому заводі ще не на такому рівні, як треба було б. Гадаю, що за рік досягнемо необхідної висоти. Тим більше, що 1969 рік особливий — рік ленінської ударної праці.

Фото М. ВИСОЦЬКОГО. м. Кіровоград.

Комсомолу Кіровограда — 50

«Кіровоградська полька» у виконанні ансамблю пісні і танцю Будинку культури обласного профтехосвіти. Фото В. КОВПАКА.

Марко СЕРЕБРЯНСЬКИЙ

В 1919-му молоді елісаветградці добре знали дев'ятнадцятирічного Марка Серебрянського як одного з організаторів комсомолу міста. Сьогоднішнім юним Марком Серебрянський більше відомий як поет, критик і літературознавець. Проніжно уявля читачів його вірш 1927 року «Когда отдыхают винтовки».

КОГДА ОТДЫХАЮТ ВИНТОВКИ

В легкой одежде и обуви пестрой
Еще не отмык я от старых сапог
Проедших со мною огромные версты
Среднихших между собою дорог,
Вчерашних походов далекие дали
Сегодня приблизились снова ко мне.
И снова как-будто глаза увидали
Лохматую скатку на друге-копе,
Далекие годы, степные лаченки
Сквозь лирику будней поют и поют.
О том, что пока отдыхают винтовки,
А трубы затягивают свою.

Нахлынут и стиснут воспоминанья,
Горячим объятые любимой женой.
И в сердце откликнется звонкое ржанье,
И юнк к походу снаряжены,
И кровью и сердцем, и саблей острой,
И скаткой шинели, и парой сапог,
Мы двинемся снова отмеривать версты,
Под шорох знамен и забытых дорог.
В задумчивых буднях, в затишье и отдых,
Глаза не мрутнеют и кровь горяча,
Врагу мы смеем в тревожные годы,
За жизнь и стройку свою отвечать.

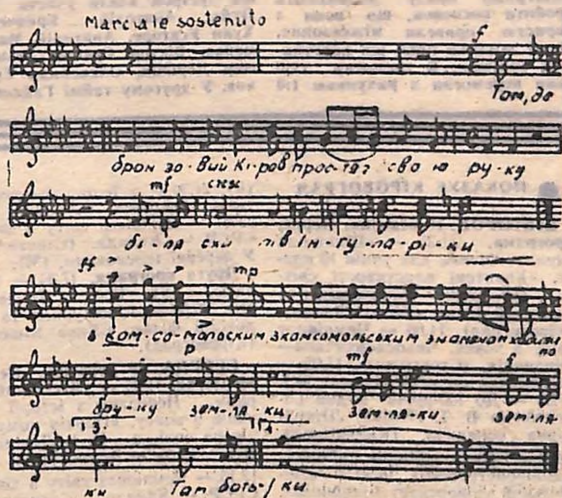
Кампанія «Мільйон для В'єтнаму»

ПАРИЖ, 15 березня. (ТАРС). У Франції успішно проходить кампанія «Мільйон для В'єтнаму». В ході кампанії зібрано 820 000 франків. Про це заявив учора член Політбюро, секретар Центрального Комітету Французької компартії Ж. Марше, виступаючи в редакції газети «Оманіте» перед активістами і організаторами кампанії в'єтнамом.

Відгук, який дістала ця кампанія в масах, відзначає він, є новим доказом солідарності французького народу з героїчною боротьбою в'єтнамського народу за свободу і незалежність. Разом з тим ця кампанія говорить про засудження політики США, які продовжують затягувати паризькі переговори по В'єтнаму і водночас збільшують кількість своїх злочинів проти патріотів та населення Південного В'єтнаму.

ЗЕМЛЯКИ

Музика Ю. Мейгуса. Слова С. Голованівського.

Там, де бронзовий Кіров простяг свою руку
Від схилів Ігулар-ріки,
(З комсомольським) з комсомольським знаменом
ходили по бруку

Земляки, земляки, земляки.
Там батьки наші бились за волю і владу,
І хоч нас посріблили роки,
(Залишилися) залишилися вірними Кіровограду
Земляки, земляки, земляки.

Всі ми вийшли з його робітничої школи,
З-лід його трудової руки,
(Не забудуть) не забудуть тієї науки школи
Земляки, земляки, земляки.

Розлетілися ми по країні з роками
Та єднають нас юні думки,
(І лишалися) і лишалися повсюди навіки братами
Земляки, земляки, земляки.

ПРИЙШЛА ВЕСНА

— час особливих турбот для випускників восьмирічних і середніх шкіл. Як визначити свій життєвий шлях, куди піти вчитися, щоб не помилитися, щоб з повною віддачею трудитися. Диспути про вибір професії відбулися в Піщанобридській середній школі Добровеличківського району та в Олександрійській № 4. Про це пишуть нам десятикласниці Галина Палічерська, Наташа Кієуріна та старша піонервожата з Олександрії Л. Марушак.

Олі Донгаль з Кіровоцької середньої школи Долинського району часто задумується над тим, як складеться, коли вона стане лікарем. Вона знає, що це благородна професія, але їй боязко.

Задумуються над вибором професії і випускниці Хашеваської СШ Гайворонського району Тоня і Валя (прізвищ дівчат не вказали). Вони запитують, які переваги мають випускники-медалісти при вступі до вищих і середніх навчальних закладів.

В середній школі заклади медалісти приймаються без екзаменів, у вищих навчальних закладах вони складають екзамен лише з профільюючих дисциплін.

« Дорога редакція, — пише Аліна Соколова з села Юр'івки, — в цьому році я закінчую восьмий клас. Я вирішила стати будівельником, але не знаю, які екзамен складаються випускниками до таких технікумів».

Особи з неповною середньою освітою при вступі до будівельних технікумів складають екзамен з мови (диктант), математики (усно).

«Життя врятовано, — повідомляє П. Ф. Шустір з Кіровограда. — Килину Іщенко разом з дитиною привезли з Ганнінського до Кіровоградської лікарні в тяжкому стані. За їх життя самовіддано боролася анестезіолог Л. Д. Шимко, заступник головного лікаря І. М. Лупенко, терапевт О. С. Тригорла, медсестра Людмила Одарченко. Загроза відступила пізно увечері, але хворих залишати самим було небезпечно. На другу зміну залишилася комсомолка Людмила Одарченко. К. Іщенко щиро вдячна своїм рятівникам».

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

„Оникіївський колорит“

Так називався фейлетон, надрукований у «Молодому комунарі» 4 березня цього року. В ньому йшлося про те, що в Оникіївському профтехучилищі № 7 незадовільні побутові умови.

Як повідомив редакцію начальник обласного управління профтехосвіти т. Яровий, факти, викладені у фейлетоні, перевірилися працівниками управління.

Педколектив критику газети визнав вірною. В училищі проведено партійні збори і педагогічну раду, на яких намічено заходи по виправленню становища. Складено графік чергування комендантів гуртожитків, налагоджено подачу води, розширено читальний зал, обладнано побутову кімнату, другий корпус гуртожитку приведено в належний вигляд, переглянуто роботу їдальні.

Директора училища № 7 т. Горелого попереджено.

„ІВАСЬ ТА ЧЕРВОНА ШАПОЧКА“

Так називався фейлетон, надрукований у «Молодому комунарі» 1 лютого. В ньому йшлося про те, що в дитячому кафе «Червона шапочка» діти не мали змоги зайняти місця за столом, бо там здебільшого обслуговувалися дорослі. Крім цього, говорилося про відсутність чисто дитячої атрибутики.

Як повідомив нам директор ресторану «Україна» т. Червоний, фейлетон обговорено на зборях колективу працівників кафе. Критика на їх адресу визнана справедливою. З метою поліпшення роботи дитячого кафе всім працівникам замовлена форма за мотивами казки «Червона Шапочка».

Для обслуговування дітей виділено окремі чергові столики.

НА НЕОНАЦІСТСЬКОМУ ШАБАШІ

Невеличке баварське місто Байройт, де неонацисти намітали провести свій з'їзд, нагадувало розорваний муралістик. Близько 150 місцевих та іноземних журналістів з'їхалися сюди, на зборище неонацистських неонацистів. Не випадково вибір ватажка НДП впав саме на це місто.

Ідеї нацизму, а потім і неонацизму знаходили тут благодатний ґрунт. До приходу фашистів до влади членам гітлерівської партії вдалося захопити у міській раді більшість. Незабаром після розгрому фашизму, у муніципальній раді знову заклали депутати від архієпископської партії. На останніх виборах у баварській ландтаг 13,9 процента мешканців Байройта голосували за НДП. Тому розрахунок провести тут з'їзд був зрозумілим. Проте юристи із оточення ватажка НДП фон Таадена допустили помилку. Хтось із них забув своєчасно внести плату за аренду залу, де повинен був відбутися з'їзд.

Найликани виступами громадськості, міські власті скористалися допущеною помилкою і відмовили НДП у наданні «Штадтхаалє», найбільшого у Байройті приміщення для мітингу. Однак для неонацистів, які мають впливових покровителів у боннському уряді, економічних і політичних колах країни, знайти новий зал було неважко. «Ми надто сильні, щоб хтось чи щось могло тепер перешкодити провсти наш з'їзд», — з аیلломом заявив у бесіді з журналістами один із лідерів НДП. Вже через декілька годин тут стало відомо, що з'їзд відбудеться у Швабаху. Обер-бургмістер цього невеликого баварського містечка, розташованого в 15 кілометрах від Нюрнберга, поспішив назустріч своїм друзям. Він зібрав розпорядження надати НДП кращий зал для глядачів «Маркграфензал». Нацисти торжествували.

На ранок колонії автомашин потяглися в бік Швабаха. У розкішних «Мерседесах» і «Опель-адміралах» їхали ватажки партії, в автобусах — рядові делегати з'їзду. Далеко на підступах до будинку, де повинен був відбутися з'їзд, йшла ретельна перевірка документів. «Маркграфензал» мав вигляд обложеної фортеці. Вулиці перед ним з двох боків перегородили колотими дротом і залізними бар'єрами. Ще аночі і рано-ранці власті стягнули сюди посилені загони поліції з Мюнхена, Нюрнберга та інших міст.

За кордонами поліцейських уже перед входом у зал розташувалися молодички в жовтих касках з емблемою НДП. Це — неонацистські охоронники з так званої «служби порядку» партії, їм доручена фізична розправа з демонстрантами і антифашистами. На охорону швабахського зборища було мобілізовано 500 нововоявлених штурмовиків.

А у фойє «Маркграфензал» тим часом йшла жава торгівля неонацистською літературою і сувенірами. Продавалися пронацистські плакати НДП, розміри цієї неонацистської макулатури найрізноманітніші: від сірникових коробок, до полотниць, котрі висілюються на будинках. Тут же у фойє перед початком з'їзду «делегати» посилено заправляються пивом. Хтось із журналістів узнає, що бочки з пивом — дар відомого власника пивних заводів Баварії, Піннінг магіат, як твердять, грошей для НДП не шкодує.

Але ось у залі з'являється ватажок партії Адольф фон Тааден. За ним на деякій відстані проступє численна свита. Як по команді, 620 учасників з'їзду схоплюються з місця і істеричними вигуками вітають свого «фюрера». Деякі, за старою звичкою, викидають руку вгору. Обстановка в залі, говорить мені літній журналіст з антифашистської газети, страшенно нагадує те, що ми вже пережили в тридцять років.

Фон Тааден, повний специвої самовпевненості, прямує до лісу мікрофонів, встановлених перед трибуною. Він не приховує, що слід за мандатами в семи земельних ландтагах НДП має намір одержати воєнні на майбутніх виборах місця і в бундестагу. Ватажок НДП заявляє, що з'їзд у Швабаху зібрався для того, щоб офіційно відкрити передвиборну кампанію партії і намітити план штурму боннського парламенту. Прийомні і «аргументи», якими фон Тааден здобує свою майже тригодинну промову, багато в чому нагадують демократичного фюрера. Він знову якимось чорноою небезпечною, закликає об'єднатися у боротьбі проти Радянського Союзу і комунізму.

Фон Тааден говорить про те, що шийний боннський уряд не в сиромозі «навести внутрішній порядок у країні» і тільки його партія здатна на це. Рекламуючи НДП як урядний захід реакції, новоявлений фюрер обстоює безжалісне придушення всіх демократичних сил. З грубими нападами обрушується фон Тааден на трудящих Франції, Італії, Англії, які вступують за поліпшення умов життя. Він твердить, що ФРН повинна бути готовою «заповнити будь-який вакуум», який може утворитися в Європі.

ють довгі тиради проти Договору про нерозповсюдження ядерної зброї і зухвалі вимоги відорвати «Німеччину» в кордонах третього рейху». Словами, що «шлях у майбутнє» німецькій нації «свідчить» вказує НДП. «Адольф другий» закінчує свою промову. І знову схоплюються неонацисти. В залі грімлять вигуки на честь ватажка НДП.

Виступи інших делегатів зводилися до того, щоб довести «конституційність» і «правомірність» неонацистської партії. У своєму виступі заступник фон Таадена Пельман вимагав також загальної амністії для нацистських злочинців. Закликаючи «похоронити минуле», пей найбільш чинні сподвижники фон Таадена заявляв, що у правлячих боннських партіях колишні нацисти аж ніяк не менше, ніж в НДП. Щоб довести це, він запропонував всім депутатам бундестагу наступного скликання з'явитися на перше засідання у фашистській формі і при гітлерівських орденках, котрі вони носили до 1935 року.

Після закінчення з'їзду була організована прес-конференція, на яку фон Тааден з'явився у супроводі колишнього капітана бундесармії Росса, нині депутата Баварського ландтагу, і свого заступника Пельмана. Позуючи перед об'єктивом кінокамери, він заявив, що «задовільний результат з'їзду, який відкрив перший етап передвиборної боротьби націонал-демократичної партії». Ми вивенні, продовжував неонацистський проповідник, що наша партія одержить на майбутніх виборах у бундестаг «принаймні 8-12 процентів голосів виборців» (тобто НДП впевнена, що одержить 50 місць у боннському парламенті).

У порівні відвертості фон Тааден заявив: «НДП значно сильніша, ніж думають наші противники...»

Дійсно, НДП зараз серйозно сила. Уряд ФРН, прагнучи вестти в оману світову громадськість, намагається всіляко зменшити загрозу коричневої небезпеки.

Однак ці втручання Бонна наряд чи введуть когонебудь в оману. Сама атмосфера, в якій проходить з'їзд неонацистів, зухвалі заван ватажків НДП — все це свідчить про зростаючу загрозу неонацизму у Західній Німеччині. Ось чому демократичні сили не тільки у ФРН, але і у всьому світі все рішучіше вимагають заборони НДП.

А. СЕНЕНКОВ,
кореспондент ТАРС.
Байройт Швабах-Бонн.

Леонід ТЕНДЮК

Щоб заробити на хліб насущний, чим тільки не торгують білі остров'яни. Вони пропонують якість англійські тканини, черевки з крокодилячої шкіри. Крик моди. А самі зодягнені у вишній ситець, взуті у парусинові подерті черевки!

Цієї злиденності ми надивилися і в самому місті. Наступного дня на моторному боті група матросів поїхала на берег. З рейду Сінгапуру ще здавалося велично-казковим: саїпучі білизи високі споруди, стрункі стани пальми, розкриті вітрила у саїнах. Та нога ступила на його вулиці, на його граніт — навки розвіявся романтичний туман. Я не розумію, чому Сінгапур називають «бананово-лимонним». Це, мабуть, тому, що його брудні вулиці захарашені шкурками бананів і лимонів. Шум, гамір, суєта! Десятки рук тягнуться до тебе. То все — торгівці. Один запрошує відвідати його кухню: він тут же, на тротуарі, щось смажить на великій сковороді; інший пропонує тканини, рибу, ананаси, папайю, банани і навіть... нафтаїлі!

Заклопотані, з голодним блиском в очах люди. Чи можна звинувачувати їх у нахабстві? Не продає товар — означає для них проректи себе і сім'ю на голодування. Правда, доля Сінгапура децю змінилася останнім часом. Він, здавна колоніальне володіння Англії, кілька років тому став незалежним містом-республікою. Та ні добродії — чужинці з берегів Британії, ні доморошені вояки не вбодляють за долю трудового народу. Узамі численних обов'язків зв'язаний Сінгапур з аграрним блоком СЕАТО. Окрім злидіння, нічого не приносить простому народові цей блок.

...Місто горлає, кричить, розмовляє десятками мов: малайці, індуси, китайці — курієти населення острова. А ще тисячі мореходів з усіх країн світу. Є чимало ознак «святості» в цьому місті, на кожному кроці. От хоч би й кози: їм створено культ недоторкості. Притально ходять вони поміж житомашини на гамірних вулицях.

Буддистський храм. Священнослужитель наказав зняти черевки. Дебелій індус засвітив у лампадах вогонь. Голова його погоне на, шерку лизирить зав'язаний в туїні вулиці жмут чуба, — видно, ознака припадкомості його до якоїсь касті. Як тільки будинок в останній лампаді засвітив вогонь, — зарипів дубин, озвисяли флейти і дзвін. Мелі пори в порі, а я не маю права відійти з храму. Бо молитва досіла кудьмінаці, і всі стоять у благоговійній неспорошці. Той, що заплідає лампади, піднішов до мене, і на чолі моїм, виконувши палець у явесь мастило, зашипив крикнути шукати, а за вухо поклав вологу шматку.

Тигровий парк. За мотивами східної міфології в йому з глини і гіпсу споруджено тисячі дивовижних драконів, тварин, птахів. Яких тільки пекельних стей тут не побачиш! Дракон поїдає краудю, корабель їде на дно, де знову дракони і різноманітні морські діви. Пекло, потойбічний світ. Котли з смолою, трійником, вирізують серце, шматують тіло, трощать містки. Я підракував, що в руках лише деяких фігур цього саду — більше п'ятисот кінджалів і ножів — цілий арсенал зброї! І тому не знаєш, де кінець і початок міфологічній мотні, а де починається відкритий буржуазний тамгестський містество, та й чи містество це? Цей парк споруджувався одним сінгапурським діалком для бізнесу.

У Сінгапурі мені довелося побувати ще двічі, але нехотів — вимушено. Тому й хочу про нього повторити, сідом за відомим російським письменником Гончаровим, його слова. Відшавши на фрегаті «Навлада» у 1853 році цей порт, він писав: «Я радий, що був у Сінгапурі, але залишив його без жалю. І якщо повернувся туди, то без задоволення, тільки мимовільно».

Слова ці про Сінгапур з повним правом можна сказати і через сто з лишком років.

ЗУСТРІЧ З «КАЛІПСО»

З легендарним судном «Каліпсо» капітана Кусто кожен з нас зустрічався вже раніше — на кіноекранах. Фільми Кусто, зокрема його чудовий «Світ тиш» — про підводні експедиції в Атлантику і Середземне море, з успіхом демонстрували в Радянському Союзі; книга Кусто «У світі безгоміння» для тих, хто захоплюється підводним спортом, стала настільною... Ми, українці, що за родом служби в масках і з ласками десятки і сотні разів занурюємося в незаймані води тропічних островів і коралових атолів, вважаємо себе наслідниками прихильниками першої в світі «люднориб», того, хто винайшов металеві легні — аквалани — Жака-Іва Куста.

І дорочі нашій євхестіація. На початку несія судно наше працювало в Аравійській затоці. Тоді й отримали радіограму з океанографічного центру в Монако. Наші французькі друзі сповіщали, що експедиція капітана Кусто проводить ліній підводні кінозйомки в районі Сейшельських островів і що там же «Каліпсо», може, і зустрінеється з «Витязем». Але ні на Сейшелах, ні в точці неподалік східних берегів Африки, куди ми поїхали в останні числа квітня, зустрічі не відбулося. «Каліпсо» пошкодила гребний гвинт, її длагають у кейпському порту Момбаса.

І все-таки дороги нашій повинні зійтись: «Витязь» має буперкулитис якраз у Кейп.

Продовження Початок в газеті за 1—15, 25, 27 лютого, 1—6, 11, 13, 15 березня.

...Коли над водою розгала світлокова темрява і я, розплющивши очі, із свого «циганського намета» — брезентової халабуди, розчепленої на найвищому майданчику судна, зирнув униз, то добряче здивувався навколишньому забарвленню: зелене, смарагодове напнуло від води до самого неба. Іншому, може, ці тони і навітони і не впали б у вічі, проте нам, хто місяцями бачив обабіч себе лише неімовірну голубинь океану, коли навіть сонце здавалося голубим, — найменше підхилени в барвах, до яких зникло око, здалося тепер особливо відчутним. А тут було чому дивуватися. «Витязь» ішов вузькою протокою, і густо порослі береги кинули на воду свої буйнозелені джунглі, смарагодова повні яких розгалася всюди, захилювали и небо.

Так ми зустрілися з Африкою. Чорний континент. Берег мужніх і багатостраждальних. Край первісної величі матінки-природи. Протяжно-тужлива лінія і танок біля багаття. Потім випає гарячим сонцем руде безмежжя; серед густотрав'я стежки, стоїтані слонами, жирафами та іншою звірністю. Мовчазний Кіаманджаро, його сині, освітані Хемінгуесем. Все це буде пізніше, коли вирушимо вглиб країни, а зараз...

Білі горбаті береги, преси яких затінені зеленим верховіттям, бачу тісно згуртовані кораблі й корабельні: таким колом, кажуть, стоять і слони, сходячись на відпочинок. І ген над кораблями портальні країни — ці не жирафи то шні витягнули... З рейду, де пришвартований «Витязь», усе видно, як на долоні.

Але я ще більше здивувався, коли штурман Анастолій Світало показав на невеличке білобоке суденце і назвав його «Каліпсо».

Отже, «Каліпсо». Між двома середньої величини теплоходами корабель цей здається ляльковим — такий він маленький; річкові пароплави, що курсують, скажімо, по Дніпру, — геркулеси в порівнянні з ним.

І от ми на «Каліпсо». Там, в океані, ми давно на «ті» з самими дібовими особами, що виступають у фільмах Кусто: калімарами, кораловими рибами, черепахами, акулами, — на тілі деякого з нас «артисти» ці зашипили свої нічні автографи. Течер же познайомимся і з тими, хто так талановито знімає цих океанських «кінознаменитостей».

— Обережно, — застерігають нас каліпсисти, проводячи по трану на судно, — тут все пофарбовано, розкидано.

Та це видно і без застерєження: палуби закидані підводними скутерами, чопиами-малятьками, калімаки, які оберігають кінооператорів від водою від зажерливих акул, — ремонтують пошкоджені, фарбують. І лише наш прихід відриває людей від роботи. Нас обступляють міцним колом смараголіт, стрункі французькі юнаки. Так, юнаки, бо дружба з морем навіть літнім не дає старіти.

Перше враження: судно сидить так низько у воді, що, здається, ніби ти сам заніпаєшся з цєю водою, і тебе не відмежує від океану багатометрова товща надуто і пересорюк, як не відлучаєш, коли плаваєш на великих кораблях. І це цілком виправдано: дослідники океану завжди повинні жити його життям... Як зручно з такої низької корми по трану зійти, озирюючись акаваланом, прямо у воду! Але коли штурмить і хвилі, б'ючись об корму, не дозволяють спускатися дослідникам, вони виходять в океан через вододозний погріб, люк якого в дніщі судна. А в носовій частині, глибоко у воді — кабіна з кількома люмінаторами. Коли судно у відкритому морі або біля острова, де немає каламуті, з кабіни цієї видно кожного, що найменшого мешканця глибоки. Тільки от зараз нікого не видно: і скільки б я не віддивлявся в одутий люмінатор, нічого не помітив, тільки скаламучена вода портового узбережжя витриває на мене свої зелені русалочні очі.

Мені подобається твоє ім'я — Каліпсо! Гомер ще в «Одіссей» свої розповів про німфу Каліпсо. На широкому димарі корабля Жака-Іва Кусто бачу ту імервську німфу, яка обняла дельфіна. Це — емблема.

Мене по всьому закутках «Каліпсо» носить Жорж Барський, «Юра», як він відрекондукався. Але про Юра — нотині.

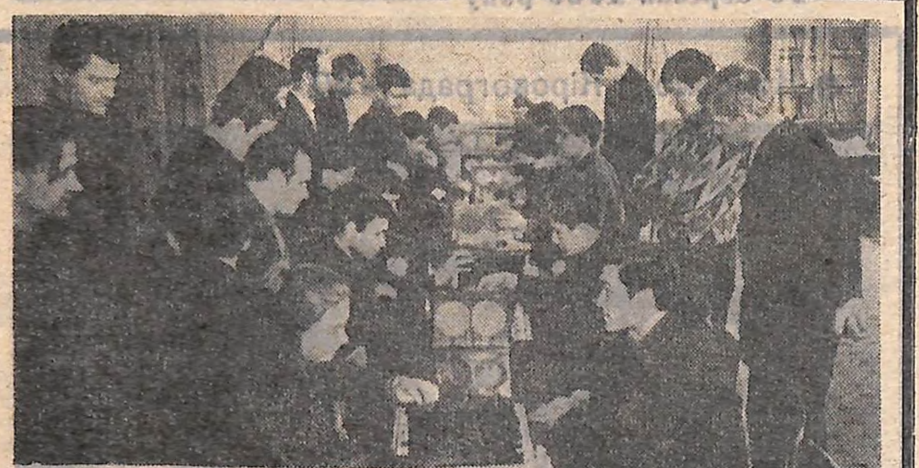
Глядачі фільму «Світ тиш» пам'ятають, мабуть, як Кусто і його товариші мчали під водою на мініатюрних скутерах, полюючи на рибу. Скутери ці он по правому борту на палубі. Проте за останні роки підводний «транспорт» Кусто поповнився так званими підводними блуднями. Одне з них закріплене на кормі «Каліпсо». Формою воно нагадує черепашку, з малолітражним автомобіль «Запорожець» завбільшки. Це юнітний підводний човен, який занурюється у воду до трьохсот метрів, власне кажучи, на глибині трьохсот метрів люди «Каліпсо» вже працюють у цих мініатюрних підводних човнах, хоч максимумно блудця опускається до одного кілометра. Крізь люмінатори, вмонтовані в передній частині блудця, можна вести кінозйомку, фотографувати. Гідролічна кляшма — руль, яким гідрантаи керують під час занурення.

Від примітної маски і трубки, з допомогою яких кілька десятиліть тому Кусто глянучи у підводне царство, до пірнаючих блудень — відстань прогресу, як від планера до космічних кораблів. Та й самих дослідників океану люди по праву називають пірнаючими, адже планета на ім'я Океан так само незвідана, як і Космос. І Кусто і спотні топаршаними — першодіагностиці цієї планети.

На палубу виходить худорлявий, трохи згорблений чоловік. На фотографіях, на кіноекрані Кусто завжди типовий горбатий ніс... обличчя відлягається великий горбатий ніс... Ось він наближається до мене, привітливо посміхається, подає руку. Боже, і до чого ласкаві, юні очі! А людині ж швидко шістьдесят. І завжди в дорозі, шомиті в єдинокорості із стіжкою.

В юності ще поклякло його море. Кусто став військовим моряком, ходив у кругосвітню подорож. Під час другої світової війни, в роки фашистської навали, боровся в загонах французького Опору.

(Далі буде).

ДУМКА ПРАЦЮЄ БЛИСКАВИЧНО

Перший приз «Молодого комунара» — в ГЕОРГІЯ ДУБІВКИ

Сюди, в зал Кіровоградського Палацу піонерів, юнаки та дівчата сходилися прямо з виборчих дільниць. Серед тих, хто виявив бажання взяти участь у шашковому бліц-турнірі на приз «Молодого комунара», — прийшли молоді робітники, студенти, школярі обласного центру. Здебільшого це першорозрядники.

Опівдні за шахові дошки сіли 18 молодих шахістів міста. Уболівальники приглядаються до двох суперників — дев'ятикласниці Євгенії Амлінійської та шестикласниці Тамари Ангелуци з СШ № 11. Боротьба напружена. І це закономірно. Євгенія вже кілька років бере участь у роботі клубу юних шахістів, що працює при Палаці піонерів, вона вже виконала норму першого спортивного розряду. Тамара — наймолодша серед учасників турніру, другорозрядниця. Та це не зважає їй несподіванцю комбінацією закінчити партію з більш досвідченою суперницею на свою користь.

З перших турів захопив лідерство молодий кандидат у майстри спорту Георгій Дубівка. Ось він провіз уже дев'ять партій і не втратив жодного очка. Черговий тур Георгій погодився на нічию у партії з першорозрядником Геннадієм Гершманом. Потім, перемагаючи одного з лідерів змагань, Володимира Мусорського, Дубівка робить ще нічию — з Васиелем Бадехю.

І все ж до такої висоти, як Г. Дубівка, нікому з учасників бліц-турніру не пощастило піднятися. З сімнадцяти можливих, кандидат у майстри набирає шість-

надцять очок і стає переможцем бліц-турніру.

По 13,5 очка набрали студенти інституту сільськогосподарського машинобудування Володимир Мусорський та Геннадій Гершман. Щоб визначити володаря другого і третього призів, довелось влаштувати між ними додатковий матч. Володимир Мусорський зайняв друге місце, Геннадій Гершман — третє.

Таким чином, Георгій Дубівка одержав перший приз «Молодого комунара». Його, як і двох інших призерів — Володимира Мусорського та Геннадія Гершмана, нагороджено також дипломом міського комітету по фізичній культурі і спорту.

Д. ЧУЛАК, головний суддя. В. ЛИТВИНОВ, головний секретар.

ФУТБОЛ

«ЗІРКА» — ЛІДЕР

— В Ятї, де зараз проходить традиційний розіграш весняного призу федерації футболу України, — розповів по телефону тренер кіровоградської «Зірки» Геннадій Васильович Рудницький, — встановилася тепла сонячна погода. Температура повітря досягає шістнадцяти градусів. Футбольне поле сухе.

Перші вступні кіровоградців у розіграшу призу дозволяють зробити висновок, що вони з користю провели міжсезоння. Наші земляки поки що поступають успішно. В третьому турі вони перемогли з рахунком 1:0

авангардівців Жовтис Вод. Гол перед кінем першого тайму забив Андрій Гайкович. Сталося це так: Андрій Товт, перебуваючи на правому краю поля, віднасував м'яч Віктору Квасову, той пропустив його Гайковичу, який опинився у більш зручному становищі. Удар останнього досяг мети.

Скільки не намагалися авангардівці уникнути поразки, це їм не вдалося зробити. Добре зіграли наші захисники й особливо воротар Іван Барамба. Крім перелічених гравців у цій зустрічі взяли участь Тіт Лужік, Анастолій Кравченко, Хулі Усаторе, Анастолій Максименко, Віктор Суцков, Володимир Дерібин, Олександр Єришков. У другому таймі Гайковича

замінив Ігор Сорокін, Суцков — Юрій Касюк, Максименко — Анастолій Хронов. За 12 хвилин до кінця матчу замінив травмованого Лужика на поле вийшов Валерій Брошечко. Відбулося ще кілька зустрічей. Барнаулський «Темп» з рахунком 3:1 завдав поразки горьковській «Волзі», миколаївській «Суднобудівник» — сімферопольській «Таврії» (2:1). Першої поразки зазнав зліпозький «Металург». Він програв (0:1) житомирському «Автомобілісту».

Кіровоградці продовжують лідувати у своїй підгрупі. У них п'ять очок після трьох турів. Останній матч вони проведуть завтра, в якому зустрінуться з барнаулцями.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІТРОК, 18 березня. Перша програма, 11.35 — Шкільний екран. Фіанка для учнів 10 класу. «Квантові властивості світла». (К). 12.10 — Кіножурнал та художній фільм «Жива мішеня». (Кіровоград). 14.00 — Чемпіонат світу з хокея. Чехословаччина — Фінляндія. (Стокгольм). 17.05 — «Світлячок починає сезанс». (К). 17.35 — До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Літературна передача. (Кіровоград). 18.00 — Для школярів «Горизонт». (Дніпропетровськ). 18.30 — «Ленінський університет мільйонів». В. І. Ленін «Державна і революція». Передача друга. (М). 19.00 — Чемпіонат СРСР з хокея. (К). 20.30 — Програма передачі. (К). 20.35 — Нові твори львівських композиторів. (Львів). 21.05 — «Весна хліборобська». Рейд Українського телебачення.

(К). 21.30 — «Леніну присвячується». Музична передача. (К). 22.00 — Першість світу з хокея. СРСР — Канада. (Стокгольм). У перерві теленовіни. (М).

Друга програма, 17.35 — Реклама. (К). 17.40 — Телевісті. (К). 20.30 — Кіножурнал та художній фільм «Жива мішеня». (Кіровоград).

СЕРЕДА, 19 березня. Перша програма, 11.35 — Шкільний екран. Передача з історії для учнів 9 класу. «Партія комуністів на чолі з В. І. Леніном». (К). 12.05 — Кіножурнал. (К). 12.15 — Чемпіонат світу з хокея. СРСР — Канада. (Стокгольм). В запису, 18.00 — Першість світу з хокея. СРСР — Фінляндія. (Стокгольм). У перерві телестіції. (К). 20.15 — Інформаційна програма «Час». (К). 20.50 — Експериментальна кольорова програма Українського телебачення. (К). 22.00 — Першість світу з хокея. Чехословаччина — Швеція. (Стокгольм). У перерві теленовіни. (М).

Друга програма, 12.10 — Наші оголошення. (Кіровоград). 12.15 — Кіножурнал та художній фільм «Револьвер капітала». (Кіровоград).

ТЕЛЕЕКРАН

ЧЕТВЕР, 20 березня. Перша програма, 11.55 — Чемпіонат світу (Стокгольм). В запису, 17.45 — ту з хокея. СРСР — Фінляндія. Передача, присвячена 25-річчю літвенітні Вініці від німецько-фашистських загарбників. (Вінниця). 18.30 — Телевісті. (К). 18.50 — До 100-річчя від дня народження В. І. Леніна. «3 джерел народних». «Зростає туй, Ленін». (Кіровоград). 19.20 — Телефіані. (Кіровоград). 19.30 — Інформаційна передача «Деякі за дією». (Кіровоград). 20.10 — «Реклієм». «Чайки над Тем'ю». Телефіані. (Кіровоград). 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.00 — Першість світу з хокея. Канада — США. (Стокгольм).

Друга програма, 19.30 — До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна «Нічі над Дніпром». 20.15 — Реклама. (К). 20.40 — Кіножурнал та художній фільм «Дорога налялого фургона». (Кіровоград).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: секретаріату — 29-33-55, відділу пропаганди — 29-33-66, решти відділів — 29-33-55.

«МОЛОДОГО КОМУНАРА» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград.

Друкарня ім. І. М. Димитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.